

l'escolà

Molva dipterygia macrophthalma (Rafinesque, 1810). Mòllera anglesa, maruca, llengua blava, berruenda, peixo palo, donzelha, maruka, guineu, fura, mustela llonga.

Dins l'ordre Gadiformes estan classificades huit famílies, entre elles la dels Gàdids. Aquesta família es ramifica en disset gèneres, entre ells Molva, que té tres espècies de fesomia semblant i hàbitat bentònic de l'Atlàntic nord i mar Mediterrània.

En esta espècie, l'escolà de la Mediterrània, s'observen els trets característics de Molva, en són: cos molt allargat, escates molt menudes, mandíbula prominent i barbata. Les aletes, de radis molls totes, són les típiques del lluç: al dors la curta i la segona llarga fins l'apèndix caudal, al ventre una sola aleta llarga fins l'apèndix caudal i l'aleta caudal ovalada amb vora blanca.

Els escolans habiten al voltant de les roques i esculls del talús, des dels 200 metres fins els 800 aproximadament, sobre fons de fang. Els alevins d'escolà comencen la seua vida a la zona més somera del talús en els 200 metres acompanyant altres espècies de la família dels Gàdids com el bacallaret, el lluç i la mòllera blanca.

Quan mesura ja més de dos pams busca els "secs" submarins de talús i els "bruts de fora" (roques, cons volcànics, esculls amb coralls d'aigua freda i vaixells enfonsats) i se'l pot pescar amb hams (fruixa, volatí, palangres...).

Les barques de bou el pesquen a l'arrossegament i forma part de la captura de morralla amb gallinetes, rapets, malarmats, vetes, clauets, palaietes i randeres.

L'escolà és peix blanc de carn deliciosa i el fetge és més voluminós que en altres peixos de la família. Per això convé aprofitar-lo i gaudir d'una bona dosi d'Omega-3.

El escolano Dentro del orden de los Gadiformes están clasificadas ocho familias, entre ellas la de los Gádidos. Esta familia se ramifica en 17 géneros, entre ellos Molva, que tiene tres especies de fisonomía semejante y hábitat bentónico del Atlántico Norte y del Mediterráneo.

En la del Mediterráneo se observan los rasgos característicos de la molva: cuerpo muy alargado, escamas muy pequeñas, mandíbula prominente y barbata.

Las aletas blandas son típicas de la merluza: la del dorso corta y la segunda larga hasta el apéndice caudal, en el vientre una única aleta larga hasta el apéndice caudal, y la aleta caudal ovalada con borde blanco.

La molva habita alrededor de las rocas y escollos del talud, desde los 200 hasta los 800 metros aproximadamente, sobre fondos fangosos. Los alevines comienzan su vida en la zona menos profunda del talud, en los 200 metros, acompañando otras especies de la familia de los Gádidos, como la merluza. Cuando mide más de dos palmas busca los arrecifes submarinos y los salientes del talud.

Las barcas de arrastre pescan la melva como parte de la morralla, aunque también se pueden pescar con anzuelo. La melva es un pescado blanco de carne deliciosa e hígado más voluminoso que el de los otros peces de la familia. Por eso conviene aprovecharlo y disfrutar de una buena dosis de Omega-3.

por el Profesor Haddock

[Ver noticias original \(226 visitas\)](#)